

Gdańsk, dnia 25 października 2018 r.

Sygn. akt D 33/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Anna Żółtańska - Figiel

Członkowie : Joanna Andryskowska

Marcin Łopaciński

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 25 października 2018 r. w Gdańsku rozprawy w sprawie radcy prawnego [REDAKTURA] [REDAKTURA] wpisanej na list radców prawnych pod numerem [REDAKTURA] obwinionej o to , że w okresie pomiędzy dniem 20 marca 2017 r. a dniem 7 kwietnia 2017 r. radca prawny [REDAKTURA] [REDAKTURA] wyraziła zgodę na pełnienie funkcji zarządcy przymusowego na mieniu [REDAKTURA] [REDAKTURA], tj. na przedsiębiorstwie [REDAKTURA] [REDAKTURA] PPHU „[REDAKTURA]”, z wniosku Pana [REDAKTURA] [REDAKTURA] (przeciwnika procesowego [REDAKTURA] [REDAKTURA] i [REDAKTURA] [REDAKTURA]) w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTURA] Wydział Karny z/s w [REDAKTURA], sygn. akt [REDAKTURA], w sytuacji, gdy radca prawny [REDAKTURA] [REDAKTURA] przez okres ponad półtora roku (lata 2011-2013) udzielała jako radca prawny pomocy prawnej [REDAKTURA] [REDAKTURA] i [REDAKTURA] [REDAKTURA] przy przygotowywaniu, zakładaniu i prowadzeniu przez nich ww. działalności gospodarczej

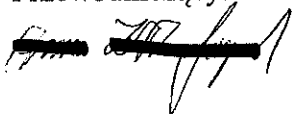
uznaje Obwinioną winną zarzucanego jej opisanego wyżej czynu, tj. czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) oraz art. 10 Kodeksu Etyki

na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o radcach prawnych oraz art. 70⁶ tej ustawy

I wymierza karę dyscyplinarną **upomnienia**,

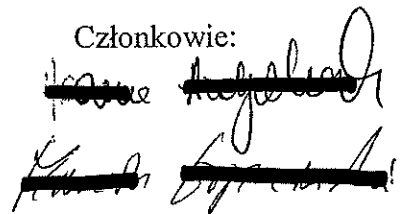

II zasądza od Obwinionej ~~██████████~~ na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku kwotę 1.524,80 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset dwadzieścia cztery złote osiemdziesiąt groszy), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący:

~~██████████~~

Członkowie:

~~██████████~~
~~██████████~~

D 33/18

UZASADNIENIE

Dnia 7 września 2017r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynęło, kierowane do Rzecznika Dyscyplinarnego tej Izby, datowane 17 lipca 2017r., zawiadomienie o popełnieniu czynu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE], złożone przez Panią [REDAKTOWANE] i Pana [REDAKTOWANE].

Zawiadamiający wskazali, że radca prawny [REDAKTOWANE] od 2011r. była ich „powiernikó w planó w i założeń” dotyczących parku rozrywki [REDAKTOWANE] we [REDAKTOWANE], w tym doradzała im formę prawną przedsięwzięcia oraz wspomagała przy zawieraniu umó w dzierżawy terenu przeznaczzonego pod park. Ich zdaniem, tylko radca prawny [REDAKTOWANE] znała informacje poufne dotyczące okoliczności nawiązania poszczególnych umó w dzierżawy oraz ich tajemnice biznesowe. Zawiadamiający podnieśli, że ich inwestycja okazała się zbyt ambitna, co spowodowało, że popadli w długi, a wierzyciele zaczęli różnymi sposobami dochodzić od nich należnych pieniędzy. W trakcie jednego z toczących się postępowañ karnych wszczętych z inicjatywy Pana [REDAKTOWANE] (wierzyciela Zawiadamiających), ww. wierzyciel wniósł do Sądu wnioski o ustanowienie zabezpieczenia w formie zarządcy przymusowego na majątku Zawiadamiających w osobie radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Zdaniem Zawiadamiających pod pretekstem ustanowienia zabezpieczenia w formie zarządcy przymusowego miało dojść do pozbawienia możliwości sprawowania zarządu przez Zawiadamiających oraz doprowadzenia do rozwiązania umowy z [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. we [REDAKTOWANE]. Według Zawiadamiających, takie działanie stanowi „elementarne sprzeniewierzenie się roli prawnego powiernika, który teraz za pieniądze ich przeciwnika nadużywa wiedzy o poufnych sprawach dotyczących ich umó w dzierżawy związanych z ziemią”. Zawiadamiający uważają działanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] za perfidne, gdyż do wykonania zlecenia radca prawny [REDAKTOWANE] potrzebowała wiedzy, którą uzyskiwała współpracując z Zawiadamiającymi. Zawiadamiający byli zdania, że radca prawny [REDAKTOWANE] powinna zdawać sobie sprawę, że wniosek Pana [REDAKTOWANE] „służył dokonaniu wrogiego przejęcia ich przedsiębiorstwa” i nie powinna podejmować się roli jego pełnomocnika, którego zadaniem było rozwiązanie umowy poddzierżawy z [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. W skardze Zawiadamiający podali również wątpliwości predyspozycje radcy prawnego [REDAKTOWANE] do zarządzania parkami tematycznymi.

Zawiadamiający uzupełnili skargę pismem z dnia 24 października 2017r., na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, wskazując że:

- 1) współpracę z radcą prawnym [REDAKTOWANE] rozpoczęli w 2011r., a zakończyli w drugiej połowie 2013r.,
- 2) radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentowała Zawiadamiających w co najmniej kilku sprawach sądowych z różnych dziedzin prawnych,
- 3) w momencie zaproponowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] na zarządcę przymusowego Zawiadamiający nie utrzymywali z nią kontaktó w, gdyż nie byli

zadowoleni z jej dotychczasowej współpracy (brak pilnowania terminów, mylenie faktów itp.),

- 4) radca prawny [REDACTED] [REDACTED] nie kontaktowała się z Zawiadającymi po wskazaniu jej jako kandydatki na zarządcę przymusowego, a oni również się z nią nie kontaktowali, gdyż odradził im to ich obrońca w sprawie karnej – adwokat [REDACTED],
- 5) Zawiadający nie byli w stanie powiedzieć, czy Mecenas [REDACTED] była pełnomocnikiem Pana [REDACTED] [REDACTED] w jakiejkolwiek sprawie, ale według ich informacji, było „Ona cennym źródłem Jego wiedzy na nasz temat/naszego przedsiębiorstwa, co dawało się wyczytać na podstawie komunikatów pochodzących ze strony Pana [REDACTED]”.

Do powyższego pisma Zawiadający dołączyli również korespondencje elektroniczną _e-mail z miesiąca maja i czerwca 2011r. oraz z okresu od kwietnia do lipca 2013r., wskazującą jakimi sprawami zajmowała się radca prawny [REDACTED] [REDACTED] reprezentując Zawiadających, a także kserokopię dwóch pism sporządzonych przez pełnomocnika Pana [REDACTED] [REDACTED] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] Wydział [REDACTED] Karny z/s w [REDACTED], sygn. akt [REDACTED], w tym wniosek o ustanowienie zarządcy przymusowego w osobie radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED] na mieniu oskarżonej – [REDACTED].

Dnia 20 listopada 2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDACTED].

W toku dochodzenia Zastępca Rzecznika przeprowadził postępowania dowodowe przesłuchując w charakterze świadków Zawiadających oraz [REDACTED] [REDACTED], a następnie wydał w dniu 22 lutego 2018r. postanowienie o przedstawianiu radcy prawnemu [REDACTED] [REDACTED] zarzutów i przesłuchał ją w charakterze Obwinionej.

Obwiniona nie przyznała się do zarzucanego jej czynu, wyjaśniając, że prowadziła w charakterze pełnomocnika Państwa [REDACTED] jedną sprawę z powództwa Pana [REDACTED] o zapłatę. W innych sprawach nie miała pełnomocnictw i jeśli udzielała porad, to nie otrzymywała za to wynagrodzenia i nie traktowała tego, jako stosunku pomiędzy klientem i pełnomocnikiem. Jej pomoc nieobjęta pełnomocnictwem dotyczyła zawarcia umów dzierżawy, na których miał powstać [REDACTED] [REDACTED] – przed rozpoczęciem działalności w ramach tego [REDACTED]. Oświadczyła, że z uwagi na upływ czasu, nie przypomina sobie sprawy ugody zawieranej przez Państwa [REDACTED] z córką Pana [REDACTED]. Przyznała, że wyraziła zgodę na zgłoszenie jej jako kandydatki na zarządcę przymusowego z wniosku Pana [REDACTED] [REDACTED] i że nie kontaktowała się w tej sprawie z Państwem [REDACTED]. W jej ocenie nie doszło do żadnej kolizji interesów, bowiem w żadnym wypadku informacje otrzymane od Państwa [REDACTED] nie mogły być wykorzystane później przeciwko nim w przypadku pełnienia przez nią funkcji zarządcy. Ponadto, nie została ona wyznaczona zarządcą przez sąd.

Dnia 30 maja 2018r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego [REDACTED] [REDACTED], za to że:

w okresie pomiędzy dniem 20 marca 2017r. a dniem 7 kwietnia 2017r. wyraziła zgodę na pełnienie funkcji zarządcy przymusowego na mieniu [REDAKTOWANE] tj. na przedsiębiorstwie [REDAKTOWANE] PPHU „[REDAKTOWANE]”, z wniosku Pana [REDAKTOWANE] (przeciwnika procesowego [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]) w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] Karny z/s w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], w sytuacji, gdy przez ponad półtora roku (lata 2011-2013) udzielała, jako radca prawny pomocy prawnej [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] przy przygotowywaniu, zakładaniu i prowadzeniu przez ich ww. działalności gospodarczej,

tj. za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.) oraz art. 10 tego Kodeksu.

W uzasadnieniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, nie budzi wątpliwości to, że Obwiniona była pełnomocnikiem Zawiadamiających i świadczyła na ich rzecz pomoc prawną w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, w tym dotyczącą opracowania umów dzierżawy wykorzystywanych w tej działalności. Obwiniona przyznała, że wyraziła zgodę na zgłoszenie jej jako kandydatki na zarządcę przymusowego z wniosku Pana [REDAKTOWANE]. Zarządca ten miał być powołany przez Sąd w konkretnym celu, tj. wypowiedzenia umowy poddzierżawy z [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. i pobierania przez zarządcę przymusowego pożytków z tejże nieruchomości, będącej w posiadaniu oskarżonych, która stanowi przedsiębiorstwo oskarżonej [REDAKTOWANE]. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, w tych okolicznościach, Obwiniona nie powinna była wyrażać zgody na pełnienie funkcji zarządcy przymusowego działalności gospodarczej Pani [REDAKTOWANE], gdyż w ten sposób działała przeciw swoim wcześniejszym klientom. Wyrażając ową zgodę, podjęła działania, które powodowałyby konflikt interesów – którego to konfliktu stosownie do art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zobowiązana była unikać, by nie narazić się na zarzut nielojalności wobec klientów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie w dniu 25 października 2018r. wniósł o wymierzenie Obwinionej kary upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje.

Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANE] w latach 2011-2013 przez okres ponad półtora roku (począwszy od początku roku 2011) świadczyła odpłatnie na rzecz [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] pomoc prawną przy przygotowaniu, zakładaniu i prowadzeniu przez nich działalności gospodarczej pod firmą [REDAKTOWANE] PPHU „[REDAKTOWANE]”. W ramach tej pomocy zajmowała się prowadzeniem spraw sądowych z kontrahentami wymienionych klientów. Z jej udziałem powstawały umowy dzierżawy zawierane w celu powstania parku rozrywki pod nazwą [REDAKTOWANE] we [REDAKTOWANE]. Miały one być tak skonstruowane, aby nie dzierżawcy nie mogli bez powodu przez dłuższy czas zerwać tych umów. Prowadziła także sprawę dotyczącą zawarcia ugody z wierzycielem Pani [REDAKTOWANE] - firmą [REDAKTOWANE] prowadzoną przez córkę Pana [REDAKTOWANE] z którym wielokrotnie kontaktowała się w tej sprawie. Współpraca Państwa [REDAKTOWANE] z Obwinioną została zakończona w drugiej połowie 2013r.

W dniu 20 marca 2017r. do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydziału Karnego z/s w [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE] przeciw oskarżonym [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] zostało złożone przez adw. [REDAKTOWANE] - pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego [REDAKTOWANE] pismo z dnia 15 marca 2017r. zawierające wnioski o wydanie zabezpieczenia majątkowego na mieniu oskarżonych, w postaci ustanowienia zarządcy przymusowego na ich przedsiębiorstwie w osobie Komornika przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] celem wypowiedzenia umowy poddzierżawy z [REDAKTOWANE] sp. z o.o. i pobierania przez zarządcę przymusowego pożytków z tejże nieruchomości, będącej w dzierżawie oskarżonych. Wniosek ten został sprostowany pismem z dnia 7 kwietnia 2017r. wnoszącym o wydanie postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia na mieniu oskarżonych przez ustanowienie zarządcy przymusowego na mieniu oskarżonej tj. jej przedsiębiorstwie prowadzonym pod firmą [REDAKTOWANE] PPHU „[REDAKTOWANE]”, w osobie radcy prawnego [REDAKTOWANE] prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] w celu określonym pierwotnym wniosku.

Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANE] wyraziła zgodę na ustanowienie jej zarządcą przymusowym na przedsiębiorstwie [REDAKTOWANE], nie kontaktując się w tej sprawie z Państwem [REDAKTOWANE]. Sąd nie ustanowił [REDAKTOWANE] zarządcą przymusowym.

Dowód: zawiadomienie złożone 7.09.2017r. przez [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] (k.1-3); pismo uzupełniające zawiadomienie z dnia 24.10.2017r. (k. 6-7); korespondencja e mailowa pomiędzy [REDAKTOWANE] a [REDAKTOWANE] z maja i czerwca 2011r. (k.17-20) oraz z kwietnia, maja i czerwca 2013r. (k.9-13, k.15-16); zeznania [REDAKTOWANE] – protokół z rozprawy z dnia 25.10.2018r. (k. 102-102); zeznania świadka [REDAKTOWANE] – protokół przesłuchania świadka z 8.02.2018r. (k.48-49v); pismo przygotowawcze z 15.03.2017r. adresowane do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydziału Karnego z/s w [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE] (k.21-22); pismo prostujące z dnia 7.04.2017r. adresowane do ww. Sądu (k.24-25); oraz częściowo wyjaśnienia Obwinionej –protokół przesłuchania obwinionej z dnia 21.03.2018r. (k.57-58v);

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych oparciu o ww. zgromadzony materiał dowodowy, co do istotnych w przedmiotowej sprawie: faktu, zakresu i odpłatnego charakteru obsługi prawnej świadczonej przez Obwinioną na rzecz [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w latach 2011-2013 oraz co do wyrażenia przez Obwinioną zgody na ustanowienie jej zarządcą przymusowym na przedsiębiorstwie [REDAKTOWANE] w okresie pomiędzy dniem 20 marca 2017r. a dniem 7 kwietnia 2017r, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał wiarę zeznaniom świadka [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], jako spójnym, logicznym i korelującym z dowodami z dokumentów w postaci korespondencji e mailowej prowadzonej pomiędzy [REDAKTOWANE] a [REDAKTOWANE] i pismami złożonymi do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydziału Karnego z/s w [REDAKTOWANE]. Dowody z dokumentów nie były przez strony kwestionowane a w ocenie Sądu także nie było podstaw do poważania ich wiarygodności. Również Obwiniona nie kwestionowała samego faktu świadczenia pomocy prawnej na rzecz [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w tym dotyczącej zawarcia umów dzierżaw, na którym miał powstać park rozrywki (k.57v) oraz przyznała fakt wyrażenia przez siebie zgody na ustanowienie jej zarządcą przymusowym na przedsiębiorstwie [REDAKTOWANE] z wniosku [REDAKTOWANE] (k.58). Natomiast w ocenie Sądu nie zasługują

na wiare wyjaśnienia Obwinionej w takim zakresie, w jakim marginalizuje ona zakres świadczonej Państwu [REDACTED] pomocy prawnej do jednej sprawy o zapłatę prowadzonej na podstawie pełnomocnictwa oraz ewentualnych innych nieodpłatnych porad, traktowanych przez nią jako uprzejmość (k.57v). Są one bowiem sprzeczne z uznanymi przez Sąd za wiarygodne, ww. dowodami z dokumentów, wskazującymi na szeroki zakres świadczonych przez Obwinioną na rzecz pokrzywdzonych przez okres ponad półtora roku usług prawnych, w tym obejmujących negocjacje ugodowe prowadzone z Panem [REDACTED] [REDACTED] dotyczące zadłużenia wobec firmy jego córki pod nazwą [REDACTED]. Korespondencja e mailowa potwierdzona zeznaniami [REDACTED] [REDACTED] dowodzi także odpłatnego charakteru świadczonych usług przez Obwinioną.

Sąd zważył, co następuje.

Stosownie do przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017r., poz. 1870 z późn.zm.), zwaną dalej „ustawą o radcach prawnych”, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zwodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Kodeks Etyki Rady Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.), nakłada na radcę prawnego m.in. powinność wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami (art. 6) oraz obowiązek unikania konfliktu interesów, służący zapewnieniu niezależności, a także dochowania tajemnicy zawodowej oraz lojalności wobec klienta (art. 10).

W ocenie Sądu, w kontekście ustalonego wyżej stanu faktycznego i przepisów regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych, wnioszek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie. Uznając Obwinioną za winną popełnienia zarzucanego jej deliktu dyscyplinarnego, Sąd podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż z ciężącego na radcy prawnym obowiązku unikania konfliktu interesów, wynika powinność unikania jakichkolwiek czynności, które mogłyby powodować, że do konfliktu interesów dojdzie, gdyż przypadku wystąpienia konfliktu interesów radca prawny może naruszyć także inne normy etyczne dotyczące tajemnicy zawodowej i lojalności wobec klienta. Słusznym jest stwierdzenie, że charakterystyczne dla zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego, jest to, że klienci powierzają radcom prawnym swoje sprawy i udzielają im informacji poufnych ufając, że nie zostaną one rozpowszechnione i zostaną wykorzystane w ich interesie. Wobec czego, radca prawny winien unikać sytuacji, w których mogłoby dojść do podważania jego uczciwości, rzetelności i lojalności.

Skoro, jak ustalił Sąd, niewątpliwym jest fakt świadczenia przez Obwinioną na rzecz pokrzywdzonych małżonków [REDACTED] [REDACTED] pomocy prawnej w zakresie prowadzonej przez [REDACTED] działalności gospodarczej, obejmującej opracowywanie umów dzierżawy wykorzystywanych w tej działalności związanej z parkiem rozrywki we [REDACTED], jak też negocjowanie z Panem [REDACTED] [REDACTED] warunków ugody dotyczącej spłaty zadłużenia przez [REDACTED] [REDACTED] wobec jego córki, to w ocenie Sądu – jak i wcześniej Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego - Obwiniona nie powinna była wyrażać zgody na pełnienie funkcji zarządcy przymusowego nad przedsiębiorstwem [REDACTED] [REDACTED] wnioskowanej przez Pana [REDACTED] [REDACTED] tytułem zabezpieczenia w sprawie karnej. Jak wynika z wniosku o wydanie postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia na mieniu

oskarżonych przez ustanowienie zarządu przymusowego na mieniu oskarżonej tj. jej przedsiębiorstwie prowadzonym pod firma [REDAKTOWANO] PPHU „[REDAKTOWANO]”, zarządca miał być ustanowiony w konkretnym celu, a to - wypowiedzenia umowy poddzierżawy z [REDAKTOWANO] sp. z o.o. i pobierania przez zarządcę przymusowego pożytków z tejże nieruchomości, będącej w dzierżawie oskarżonych, która stanowi przedsiębiorstwo [REDAKTOWANO]. Cel ten bezpośrednio uderzał w interesy małżonków [REDAKTOWANO], tj. dochody z działalności gospodarczej, co pokrzywdzeni uważali za zmierzające do destrukcji ich przedsięwzięcia związanego z prowadzeniem parku rozrywki. Rodził on też ryzyko wykorzystania wiedzy zdobytej przez Obwinioną w trakcie pomocy prawnej świadczonej uprzednio małżonkom [REDAKTOWANO], w toku wykonywania przez Obwinioną funkcji zarządcy przymusowego przedsiębiorstwa [REDAKTOWANO]. Jeżeli Obwiniona, jak twierdziła, nie pamiętała dokładnie, jakich czynności wykonywała w ramach obsługi prawnej na rzecz Państwa [REDAKTOWANO], to jej powinnością, wynikająca z nakazu unikania konfliktu interesów, było upewnienie się, choćby przez kontakt byłymi klientami czy podjęcie się funkcji zarządcy przymusowego, nie będzie mogło być poczytane, jako działalnie naruszające wymóg lojalności wobec tych klientów – czego Obwiniona nie uczyniła.

Przy tym, dla kwalifikacji działania Obwinionej, jako deliktu dyscyplinarnego z art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, nie ma znaczenia ani to, czy wykonywała pomoc prawną odpłatnie (jak ustalił Sąd) czy nieodpłatnie, ani też to, że do ustanowienia jej zarządcą przymusowym nie doszło.

Wymierzając Obwinionej karę upomnienia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, miał na, względnie brak złej woli i nieprzemyślane działanie Obwinionej, incydentalny charakter czynu - fakt dotychczasowej niekaralności Obwinionej oraz to, że finalnie nie wykonywała funkcji zarządcy przymusowego (nie została ustanowiona zarządcą). Zdaniem Sądu, kara upomnienia jest adekwatna do wagi popełnionego przewinienia i stopnia winy oraz wystarczająca dla osiągnięcia celów prewencyjnych i wychowawczych.

Ze względu na powyższe należało orzec, jak w sentencji.

Konsekwencją orzeczenia o ukaraniu Obwinionej, jest orzeczenie kosztach postępowania oparte o art. 70⁶ 2 ustawy o radcach prawnych i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, którymi, mając na uwadze poniesione w postępowaniu wydatki, obciążono Obwinioną na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

Pouczenie: zgodnie z art. 70⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, od niniejszego orzeczenia odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie) przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.

[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]